

DSC 29 (215)

Statutární město Ostrava
magistrát - odbor dopravně správních činností

ZPRACOV.	DOŠLO 07-12-2018	Č. DOPOR. 05
UKL. ZNAK 83.1	PŘÍLOHY	POČET LISTŮ
SK. ZN. A.H. 5/5	Č. J. 813465	

Magistrát města Ostravy
Odbor dopravně správních činností

7.12.2018

Č.j.: SMO/751270/18/DSČ/
Sp.zn. : S-SMO/330682/DSČ

V souladu s ustanovením §14 zákona 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen InfZ), podává m

Ž á d o s t

O zaslání kompletní kopie spisového materiálu, vedeného výše uvedeným správním orgánem pod výše uvedeným číslem jednací a spisovou značkou, a to ve lhůtě do 15 dnů (§ 14 odst. 5 písm . d) InfZ) prostřednictvím datové schránky (§4 odst 5 InfZ)

Podle Ustanovení § 2 odst. 3 InfZ se zákon nevztahuje na poskytování informací, „pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobů poskytnutí informací“. Je tedy zřejmé, že InfZ není aplikovatelný pouze v případě, že zvláštní právní předpis stanoví jinou komplexní úpravu podmínek a provedení práva na informace (viz napr. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. března 2007, c. j. 57 Ca 87/2005-41). Ustanovení správního

rádu o nahlížení do spisu potřebný komplexní charakter nevykazují, oba instituty navíc mají odlišnou právní povahu. Zatímco postup žadatele o informace v režimu InfZ je realizací hmotného práva, garantovaného předpisy ústavního pořádku (cl. 17 Listiny), úprava správního rádu, jakožto procesního předpisu, stanoví postup uplatnění procesního práva účastníků řízení (a za stanovených podmínek jiných osob) seznámit se s obsahem spisu formou (fyzického) nahlédnutí. Taková procesní úprava proto nijak nevyklučuje možnost uplatnění hmotného práva na informace cestou podání žádosti dle InfZ, jejímž předmětem je obdržení požadovaných informací jinou formou než fyzickým nahlédnutím u správního orgánu. **Správní rád je proto ve vztahu k InfZ zvláštní úpravou pouze ve vztahu k nahlížení do spisu a uplatní se proto jen v případě žádosti, které jsou svým obsahem žádostmi o nahlédnutí do spisu (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. ledna 2004, c. j. 5A158/2001-100).**

K žádosti uvádím následující : V předchozím vyjádření k e svému jednání , které pouze formálně odpovídalo některým znakům projednávaného údajného přestupku, jsem požádal o zaslání kopie spisového materiálu, tak abych mohl využít svých práv a seznámit se se skutečnostmi ve spise uvedenými, a abych mohl navrhnout zejména provedení či zajištění důkazů skutečností, které by potvrzovaly mnou uvedené tvrzení. Správní orgán toto odmítl pouze vyrozuměním, aniž by vydal příslušné usnesení, kdy jsem ovšem k dnešnímu dni zjistil, že zasílání spisového materiálu – kopií cestou datové schránky je v republice běžnou praxí, pokud některý z obecních úřadů toto odmítl, na základě rozhodnutí nadřízeného krajského úřadu však tuto žádost o zaslání splnit musel. Jak bylo v obdobných případech konstatováno nejvyšším správním soudem, k tomuto účelu datové schránky slouží a jsou i běžně využívány soudy pro zasílání spisového materiálu – kopií všem zúčastněným. Já jsem se v předchozím vyjádření hájil také tím, že jsem invalida III. stupně s takovým postižením, že se můj zdravotní stav dynamicky mění a nejsem proto schopen řídit se nějakými termíny. Správní orgán tedy provedl vyrozumění, že možnost seznámit se osobně se spisem je dnes v 08.00 hod dne 7.12. 2018. Můj dnešní zdravotní stav je takový, že nemohu ani opustit své obydlí, nejsem schopen cestovat MHD ani automobilem, žádného zmocněnce nemám a ani neznám osobu, která by to být mohla – mít zmocněnce je pouhá možnost a právo, nikoliv povinnost a to, že jej nemám a neposlal jej ke správnímu orgánu mi nemůže být kladeno k tíži... Jelikož jsem uvedl, že se můj zdravotní stav dynamicky mění, nemohl jsem vědět již včera, ani během noci, v jaké situaci ráno budu a zda budu schopen cesty na magistrát za správním orgánem. Teprve nyní jsem vůbec ve stavu, kdy jsem schopen fyzicky správní orgán vyrozumět, že nejsem schopen přijít. Z tohoto důvodu mám též zřízenou datovou schránku, abych mohl se státními orgány a soudy komunikovat elektronickou cestou. Pokud by tedy správní orgán hodlal uznat mne vinným z přestupku, aniž bych se plně mohl vyjádřit ke všem skutečnostem spisového materiálu a navrhnout doplnění, porušil by má práva a já bych byl nucen se adekvátně bránit. Dostavit se dnes prostě nemohu a nikoliv z vlastní viny ... V předchozím vyjádření jsem vyzval správní orgán k tomu, aby případně sám navrhl , jaké důkazy bych mu mohl předložit ke své obhajobě – nestalo se... Mohu dokázat, že na místě, kde jsem já stál, stojí automobily a motocykly každý den – od večera do rána, v blízkosti na místech, kde je to formálně zákonem zakázáno, stojí denně další desítky automobilů, situace je zde žalostná, parkovací místa nejsou. Žádný strážník se zde měsíce nevyskytuje, přestupky nikdo neřeší – ony totiž řešitelné nejsou. Takže je otázkou, za co bych měl být vlastně pokutován, když, jak jsem uvedl , nedošlo k žádnému omezení BESIP, ohrožení BESIP, zastavil jsem u pozemku, jehož jsem spolumajitelem a jen jsem odnášel své věci a nákup do svého bytu v přízemí... Vozidlo jsem přeparkoval tehdy, kdy to můj zdravotní stav a situace dovozovaly. Jednání, formálně odpovídající přestupku s naprosto bagatelním dopadem... kterého se ostatně dopouštějí v této lokalitě i policejní vozy, sanitní vozy, PPL, DHL, Pošta, OZO... nikdo z nich nemá výjimku... taková je realita. Pokud tedy správní orgán soudí, že jsem přestupek spáchal a jsem vinen, nezbyvá mi nic jiného, než trvat na svém a v řízení pokračovat, i kdybych s ohledem na situaci poslal stížnost primátorovi, vyvolal sepsání petice obyvatel Bělského lesa, celou věc medializoval, udělám vše, abych se obhájil a aby se zdejší situace začala měnit k lepšímu... Pokud však správní orgán s ohledem na zdejší situaci a mnou uvedené skutečnosti usoudí, že jsem se přestupku nedopustil, potom může správní orgán považovat mou žádost za bezpředmětnou a v celé věci nemusíme pokračovat. V opačném případě požadují ústní jednání, po předchozím řádném seznámení se spisem a případně provedenými dalšími důkazy mé obhajoby....

V Ostravě dne 7.12. 2018 v 10.00 hod.

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Č.j.: SMO/813465/18/DSČ
Sp. zn.: S-SMO/813465/18/DSČ/2
INF – 215/2018 zák. č. 106/1999 Sb.

V Ostravě dne 18. prosince 2018

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl, že žádost, kterou dne 07.12.2018 podal ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona

ve věci poskytnutí informace zasláním kompletní kopie spisového materiálu vedeného zdejším správním orgánem pod sp. zn. S-SMO/330682/18/DSČ, se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 téhož zákona

o d m í t á .

Odůvodnění

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, byla doručena dne 07.12.2018 žádost o poskytnutí informace podle ustanovení § 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které požaduje o zaslání kompletní kopie spisového materiálu, ze spisu vedeného pod sp. zn. S-SMO/330682/18/DSČ, který je evidován na odboru dopravně správních činností Magistrátu města Ostravy, a to v souvislosti se správním řízením vedeným pro porušení podmínek provozu na pozemních komunikacích a následnou objektivní odpovědností provozovatele vozidla za přestupek podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

Účastník řízení v žádosti uvádí, že „podle ustanovení § 2 odst. 3 InfZ se zákon nevztahuje na poskytování informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací. Je tedy zřejmé, že InfZ není aplikovatelný pouze v případě, že zvláštní právní předpis stanoví jinou komplexní úpravu podmínek a provedení práva na informace (viz např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. března 2007, č.j. 57 Ca 87/2005-41).“

„Ustanovení správního řádu o nahlížení do spisu potřebný komplexní charakter nevykazují, oba instituty navíc mají odlišnou právní povahu. Zatímco postup žadatele o informaci v režimu InfZ je realizací hmotného práva, garantovaného předpisy ústavního pořádku (čl. 17 Listiny), úprava správního řádu, jakožto procesního předpisu, stanoví postup uplatnění procesního práva účastníků řízení (a za stanovených podmínek jiných osob) seznámit se s obsahem spisu uplatnění hmotného práva na informace cestou podání žádosti dle InfZ, jejímž předmětem je obdržení požadovaných informací jinou formou než fyzickým nahlédnutím u správního orgánu.“

Žádost pak odůvodnil především tím, že správní řád je ve vztahu k InfZ zvláštní úpravou pouze ve vztahu k nahlížení do spisu a uplatní se proto jen v případě žádosti, které jsou svým obsahem žádostmi o nahlédnutí do spisu, přičemž se odvolal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27.1.2004, č.j. 5 A 158/2001 -100.

Magistrát města Ostravy projednává přestupek v provozu na pozemních komunikacích, neboť dne 12.5.2018 v době nejméně od 11:50 až 12:10 hodin porušil nezjištěný řidič motorovým vozidlem tovární značky Subaru RZ, pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, že v Ostravě-Bělském Lese na ulici Zdeňka Vavříka u budovy č. 5 nerespektoval dopravní značku „IZ 5a“ – Obytná zóna, kde je stání dovoleno jen na místech označených jako parkoviště a ponechal uvedené vozidlo v působnosti tohoto dopravního značení mimo vyznačené parkoviště.

Ke dni podání žádosti se žadatel nachází v pozici osoby, která může mít na výsledku případného správního řízení ve věci právní zájem, jak má na mysli ustanovení § 38 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Patří tak do okruhu osob, které mají právo nahlížet do spisu podle ustanovení § 38 správního řádu včetně práva na pořízení kopie spisu, a to v neomezeném rozsahu a i po pravomocném skončení řízení.

Ve vztahu k podané žádosti sdělujeme, že judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se práva na informace a jeho vztahu k právu na nahlížení do spisu podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se v průběhu času názorově vyvíjela, a to i v návaznosti na samotné změny právní úpravy, týkající se jak změny správního řádu, tak změny zákona o informacích. Novější judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom ustálila na názoru, že právní úprava institutu nahlížení do spisu podle (nového) správního řádu je natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zákona o svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu.

V tomto směru se lze odkázat zejména na rozsudek NSS ze dne 13.8.2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, ve kterém se uvádí: „Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím“ a dále: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu.].“ V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. Zákona zní: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“, to však na výše vyloženém stanovisku NSS nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek NSS čj. 9 Ans 7/2012 - 56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezbavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení.“.

Úprava obsažená v ustanovení § 2 odst. 3 InfZ slouží k tomu, aby se nezdvojovala úprava přístupu k informacím, nikoliv aby bylo přístupu k informacím zamezeno. Účelem zákona o svobodném přístupu k informacím totiž není nahradit postup upravený v režimu zvláštních předpisů. Nejvyšší správní soud ve svých závěrech setrvale vychází z toho, že široce pojatý svobodný přístup k informacím ve veřejné sféře je jednou z nejeфекtivnějších cest k transparentci veřejné moci, k její všestranné, účinné a kontinuální veřejné kontrole a jedním z nástrojů snižujících možnosti jejího zneužívání. Na druhé straně však nelze přehlédnout, že kverulační, zjevně šikanózní, či dokonce pracovní kapacitu orgánů veřejné moci z různých důvodů cíleně

paralyzující výkon tohoto práva může mít významné negativní důsledky, které za určitých okolností mohou popřít dokonce i smysl a účel práva na svobodný přístup k informacím.

Spis příslušné spisové značky, z kterého jednotlivé části žadatel zaslat požaduje, je tedy správním spisem, a na základě ustanovení § 38 správního řádu má tedy žadatel právo bezprostředně se seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopií listin z něj. O jeho účastenství v řízení ve věci, pro kterou byly spisy založeny, není pochyb. Přestože nahlížení do spisu slouží též získávání informací, jeho podstata a podmínky jsou jiné než obecný přístup k informacím povinných subjektů. Toto právo svědčí pouze účastníkům konkrétních řízení a osobám s právním zájmem nebo jiným vážným důvodem na nahlížení do spisu. Obsahem tohoto práva je fyzický a v zásadě neomezený přístup k originálu správního spisu a tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Jeho podstatou je vztah „nahlížejího“ k věci, který odůvodňuje poskytnutí i takových informací, které by obecnou cestou musely být odepřeny. Takto konstruované právo rozšiřuje možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob. Neupravuje, a tím méně pak omezuje, možnosti obecného poskytování informací podle informačního zákona. Vyjádřené stanovisko je v kontextu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2008 čj. 2 As 38/2007 - 78.

Žadatel jakožto osoba, která může mít na výsledku případného správního řízení ve věci právní zájem, žádal o zaslání kompletní kopie spisového materiálu, tedy se fakticky jedná o žádost o pořízení fotokopie spisu ve smyslu ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu. Význam nemá ani to, že podání bylo nazváno jako žádost o poskytnutí informace podle InfZ, neboť podání se podle ustanovení § 37 odst. 1 správního řádu posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.

Ve světle výše uvedeného lze shrnout, že nahlížení do spisu obsaženo v ustanovení § 38 správního řádu lze podřadit pod pojem "zvláštní zákon" ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 InfZ. V případě, kdy je požadováno zpřístupnění spisu, popř. poskytnutí kopie spisu, je proto vyloučena aplikace InfZ, neboť tento postup je komplexně upraven ve správním řádu. Žádá-li tedy osoba o nahlédnutí do spisu, poskytnutí kopie spisu či části spisu, může tak činit pouze v režimu ustanovení § 38 správního řádu a aplikace InfZ je na základě ustanovení § 2 odst. 3 vyloučena. Pokud totiž soud dovodil, že ustanovení § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou a představuje komplexní právní úpravu postupu při poskytování informací, takže se InfZ neužije, pak stejný závěr musí platit bez ohledu na to, zda žadatel žádá všechny informace ze spisu, nebo jen některé. Podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu je totiž s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části. Jestliže tedy osoba uvedená v ustanovení § 38 odst. 1 správního řádu může prostřednictvím institutu nahlížení do spisu získat všechny informace ze spisu, tak informace jen z části spisu, pak musí být nahlížení do spisu komplexní právní úpravou ve vztahu k InfZ jak v případě žádosti o celý spis, tak v případě žádosti o část spisu, bez ohledu na to, jak rozsáhlá tato část je. Jestliže je tedy aplikace InfZ vyloučena u žádosti o celý spis, je tím spíše vyloučena u žádosti o část spisu.

Pokud žadatel argumentuje rozsudkem NSS ze dne 27.1.2004, čj. 5 A 158/2001 – 100, tak nutno konstatovat, že tento rozsudek se se vztahuje ještě ke správnímu řádu z roku 1967 (zák. č. 71/1967 Sb.) a rovněž k zákonu o informacích ve znění tehdy účinném. V tomto rozsudku totiž soud uvádí, že „Pokud se týká vlastního řízení o žádosti žalobce o poskytnutí informace, je třeba uvést, informací podle zvláštního předpisu ve smyslu § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., je třeba rozumět jiné právní předpisy o poskytování informací. Takovýmto předpisem je zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, nikoli však správní řád. Ustanovení § 23 správního řádu o nahlížení do spisu však bezesporu slouží k získání informací o správním spise či jeho části pro účastníky řízení, jejich zástupce, či pro jiné osoby. Ačkoli (jak je to obvyklé) správní řád má povahu obecného právního předpisu ve vztahu ke zvláštním předpisům upravujícím správní řízení, pokud se týká § 23 správního řádu je ve vztahu k zákonu č. 106/1999 Sb. naopak ustanovením zvláštním. V případech n a které se vztahuje § 23 správního řádu nelze tedy aplikovat zákon č. 106/1999 Sb.“

K rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30.3.2007, čj. 57 Ca 87/2005 – 41 pouze dodáváme, že tento není veřejně přístupný, kdy tento je uveden pouze v metodickém doporučení ministerstva vnitra v poznámce pod čarou, avšak ani zde není přímo citován jeho obsah. K tomuto se lze pouze vyjádřit tak, že dle spisové značky soudu (2005) musí jít rovněž o případ vztahující se ke správnímu řádu z roku 1967.

Pokud jde o námitky uvedené v další části podání, týkající se samotného řízení o přestupku a postupu, který mu předcházел, ve vztahu k podání žádosti o informaci jsou zcela irelevantní. Domnívá-li se účastník, že v důsledku procesního postupu byl krácen na svých právech, pak mimo možnosti vyjádření takové skutečnosti při vlastním projednávání věci, lze po vydání meritorního rozhodnutí uplatnit k tomu určené řádné či mimořádné opravné prostředky, nikoli však vyslovovat námitky k řízení v žádosti o informaci.

Povinný subjekt rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost odmítl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 InfZ s tím, že zákon o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie správního spisu v tomto případě komplexně upravuje zvláštní právní předpis, konkrétně ustanovení § 38 správního řádu, a to s odkazem na výlukou upravenou v ustanovení § 2 odst. 3 zákona o informacích.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu - Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastižen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručenou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

Rozdělovník: 1 x
1 x spis